

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. 2. 2017 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Kučery, Ph.D. a přísedících soudců Hany Jelínkové a Zdeňka Marečka, takto:

Obžalovaní

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED], okr.
[REDACTED] zdržující se na adrese [REDACTED]

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

jsou vinni, že

obžalovaný ■■■■■ společně s obžalovaným ■■■■■ dne 4. 1. 2015 v době kolem 05.00 hodiny v ■■■■■ v ■■■■■ č. ■■■■■ v přízemí provozovny baru „■■■■■“ coby ochranná služba provozovny, po předchozí slovní rozepři, před více přítomnými osobami, veřejně a na místě veřejnosti přístupném, úmyslně fyzicky napadli ■■■■■ nar. ■■■■■ tak, že nejprve ■■■■■ oběma rukama prudce uchopil za krk a snažil se jej strhnout k zemi, což se mu však nepodařilo, kdy po vzájemném přetahování uchopil ■■■■■ kovovou barovou židli s polstrováním, kterou hodil po ■■■■■ který se uhnul a hrozená židle dopadla na zeď a poté na podlahu, kde došlo k jejímu poškození, poté ■■■■■ uhodil pěstí ■■■■■ do obličeje, kdy jej společně s ■■■■■ strhli na zem a společně jej vytáhli ven, před vstup do provozovny a když se ■■■■■ opakovaně snažil do baru vrátit, tak do něj ■■■■■ celkem třikrát strčil, načež do konfliktu opět vstoupil ■■■■■ který ■■■■■ rukou udeřil do obličeje a ačkoliv ten po úderu upadl na zem, po chvíli se zvedl a šel opětovně ke vstupu do provozovny, kde pěstí udeřil do hlavy ■■■■■ poté ■■■■■ strhl na zem, kde ho opakovaně udeřil do obličeje a stoupl mu nohou na hlavu, když v důsledku tohoto fyzického útoku vedeného obžalovanými ■■■■■ a ■■■■■ bylo obžalovanému ■■■■■ způsobeno zranění spočívající v krevním výronu na rozhraní temenní a týlní krajiny velikosti 7x5 cm, krevním výronu na čele vpravo s oděrkami, popsány praktickým lékařem jako obtisk podrážky boty velikosti 7x7 cm, krevní výron horního víčka pravého oka uprostřed velikosti 1x1 cm, krevní výron horního víčka pravého oka uprostřed velikosti asi 1x1 cm, krevní výron dolního víčka pravého oka prakticky v celém rozsahu, otok obou víček pravého oka, oděrku nad středem pravého obočí velikosti asi 1x1 cm, oděrku v zevní části pravého obočí a pod ním velikosti 2x2 cm, oděrku pod zevním koutkem pravého oka ve vzdálenosti asi 1 cm velikosti 3x2 cm, drobnou oděrku ve vzdálenosti 1 cm pod ní o průměru asi 0,5 cm, mírné zhmoždění pravého čelistního kloubu, podvrtnutí krční páteře, zhmoždění stěny hrudní vlevo bez objektivního nálezu a plošnou oděrku krku na krku vpravo, přičemž takové zranění je ze soudně lékařského hlediska považováno za lehké s obvyklou dobou léčení a pracovní neschopnosti 2-3 týdny,

a

takového jednání se ■■■■■ dopustil, ačkoliv usnesením Okresního soudu v Českých ■■■■■ č.j. 5 T 74/2013-80 ze dne 28.6. 2013, s nabytím právní moci dne 28.6. 2013, bylo schváleno podle § 223a odst. 1 za použití § 309 odst. 1 tr. řádu narovnání, když ■■■■■ byl stíhán pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a dne 30.8.2013 pod č.j. 5 T 100/2013 – 130 s nabytím právní moci dne 17.9. 2013 bylo podle § 307 odst. 1 tr. řádu ve spojení s § 223a trestního řádu podmíněně zastaveno trestní stíhání ■■■■■ mimo jiné stíhaného pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku se stanovením zkušební doby v trvání 12 měsíců,

t e d y

obžalovaný ■■■■■

- úmyslným společným jednáním dvou osob se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti zejména tím, že napadl jiného,
- úmyslným společným jednáním dvou osob jinému ublížil na zdraví,

obžalovaný ■■■■■

- úmyslným společným jednáním dvou osob se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti zejména tím, že napadl jiného a takový čin spáchal opětovně,
- úmyslným společným jednáním dvou osob jinému ublížil na zdraví

obžalovaný ■■■■■

- dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti zejména tím, že napadl jiného

t í m s p á c h a l i

obžalovaný ■■■■■

- přečin výtržnictví podle ust. § 358 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku
- přečin ublížení na zdraví podle ust. § 146 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku

obžalovaný ■■■■■

- přečin výtržnictví podle ust. § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,
- přečin ublížení na zdraví podle ust. § 146 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný ■■■■■

- přečin výtržnictví podle ust. § 358 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný ■■■■■ ■■■■■

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osm) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně **o d k l á d á** na zkušební dobu v délce **20 (dvacet) měsíců.**

obžalovaný ■■■■■ ■■■■■

podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně o d k l á d á** na **zkušební dobu** v délce **18 (osmnáct) měsíců.**

obžalovaný ■■■■■ ■■■■■

za tuto trestnou činnost a za sbíhající se přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 12. 2015, č.j. 3To 573/2015-277, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 2. 2015, č.j. 5T 130/2014-241,

podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roky.**

Podle § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let,** za současného vyslovení **dohledu** v rozsahu vymezeném v ustanoveních § 49 až 51 tr. zákoníku.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku se **r u š í** výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 12. 2015, č.j. 3To 573/2015-277 a dále výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 2. 2015, č.j. 5T 130/2014-241, jakož i všechna další rozhodnutí, na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovaným ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ **ukládá povinnost,** aby společně a nerozdílně zaplatili na náhradu škody poškozené **Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha 10, IČ 47114304 částku ve výši 1.931 Kč (jedentisícdevětsetřicetjedna korun českých).**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se podle § 226 písm. c) tr. řádu obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], **zprošťuje obžaloby**, kterou podala státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích pod sp. zn. ZT 352/2015 pro skutek spočívající v tom, že

v době kolem 01.35 hodin dne 21. 9. 2014 v Českých [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na ulici před barem „[REDAKCE]“ před dalšími přítomnými osobami, po předchozích vzájemných verbálních vulgárních urážkách a fyzickém napadání úmyslně udeřil [REDAKCE] nar. [REDAKCE] otevřenou dlaní do obličeje takovou silou, až upadla na zem, tímto jí způsobil zranění spočívající v bolestivosti hlavy a pravé strany dolní čelisti, se kterým byla poškozená ošetřena na traumatologické ambulanci Nemocnice České [REDAKCE] a toto zranění si nevyžádalo další léčení, poté na stejném místě a ve stejné době pokračoval společně s dosud neustanoveným pachatelem ve fyzickém napadání [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a to tím způsobem, že poškozeného neustanovený pachatel nejprve úmyslně udeřil sevřenou pěstí do pravého spánku a kopnul ho do hýždí a dále společně s [REDAKCE] [REDAKCE] pokračovali v úmyslném fyzickém ataku nejméně deseti dalšími údery sevřenou pěstí do hlavy, beder a hrudi poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE]. Svým jednáním mu tak společně způsobili zhmoždění krku a zhmoždění pravého lokte, tedy zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření na traumatologické ambulanci Nemocnice České Budějovice, a toto zranění není ze soudnělékařského hlediska považováno za poruchu zdraví, následně dále společně s dosud neustanoveným pachatelem úmyslně fyzicky napadl poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a to tím způsobem, že poškozeného neustanovený pachatel nejprve úmyslně udeřil sevřenou pěstí do obličeje, další ranou pěstí do obličeje jej udeřil [REDAKCE] [REDAKCE] a poté, co poškozený ležel na zemi, pokračoval neustanovený pachatel ve fyzickém napadání [REDAKCE] [REDAKCE] dalšími údery pěstí a [REDAKCE] [REDAKCE] do poškozeného několikrát udeřil pěstí a kopnul nohou, tímto jednáním způsobili poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] tržné rány v oblasti horního rtu, brady a pravé tváře a zhmoždění pravé očníce, tedy zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření na traumatologické ambulanci Nemocnice České Budějovice a toto zranění je ze soudnělékařského hlediska považováno za lehké, s obvyklou dobou léčení a pracovní neschopností kolem 10 dnů, která v tomto případě nenastala,

v němž byl spatřován přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj** se sídlem Žižkova 22, České Budějovice, IČ 41197518, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených při hlavním líčení soud zjistil skutkový stav uvedený shora ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ v průběhu hlavního líčení vypověděl ke skutku, k němuž došlo dne 4. 1. 2015 (obžaloba sp. zn. ZT 520/2015), že onoho dne byl v klubu ■■■■■ v práci, pracoval zde jako ochranka. Když klub po páté hodině ranní zavíral, požádal ho manažer klubu, aby šel pomoci svému kolegovi ■■■■■ obejít zbylé hosty a požádat je, aby dopili a klub opustili. Všichni hosté bez problémů uposlechli a odešli, nicméně ■■■■■ odmítl jejich výzvě vyhovět. Opakovaně sděloval, že si chce dopít svoje pití a na adresu ■■■■■ řekl, že mu žádná opice nebude říkat, co má dělat. Obž. ■■■■■ mu opakovaně pětkrát až desetkrát řekl, že bar zavírá, a proto ho musí opustit. Poslední pití je hostům naléváno nejpozději půl hodiny před zavřením, což vyhláší i DJ. ■■■■■ měl před sebou nedopité pivo, v němž zbývala asi polovina sklenice, přesto dal najevo, že bude pivo dopíjet schválně pomalu. Obž. ■■■■■ stál po celou dobu u jeho stolu, kde ■■■■■ seděl spolu s manželkou, a slyšel, jak nějakému odcházejícímu kamarádovi říká: „pojď sem, tady bude ještě legrace, tady budu sedět tak dlouho, dokud to nedopiju a schválně to budu pít ještě dýl.“ Poté se vrátil ■■■■■ ke stolu a znovu vyzval ■■■■■ aby odešel. Začala mezi nimi slovní rozepře, ■■■■■ ■■■■■ sprostě nadával. ■■■■■ ho pak chytil za obličej a za hlavu, totéž udělal ■■■■■ a chvíli se takto přetahovali. Pak ■■■■■ chytil těžkou barovou židli a hodil jí po ■■■■■ Na to obž. ■■■■■ zareagoval tak, že dal ■■■■■ ránu do obličeje a poté jej se ■■■■■ zaklekl, zpacifikovali a vyvedli před bar. Obž. ■■■■■ se vrátil do baru pro jeho bundu, kterou mu předal před barem, když poté ho ■■■■■ praštil zezadu do hlavy. Na to ho ■■■■■ strhl na zem, přetahovali se a spolu s ■■■■■ na něj křičeli, ať se uklidní. Poté ho pustili a zavolala se policie, která krátce na to přijela. Obž. ■■■■■ má za to, že příčinou konfliktu byla značná opilost ■■■■■ který zjevně chtěl vyvolat konflikt a chtěl ukázat, že si od nikoho nenechá říkat, co má dělat. K rozepřím s hosty, kteří nechtějí bar po zavírací době opustit, občas dochází. Ochranka se je ale vždy snaží řešit domluvou, v krajním případě někoho vyvede ven za límec, ale když ■■■■■ vzal těžkou židli a hodil ji po ■■■■■ začal se bát, čeho je schopen, a proto ho udeřil.

Ke skutku, k němuž mělo dojít dne 21. 9. 2014 (obžaloba sp. zn. Zt 352/2015) obžalovaný uvedl, že ten večer slavil s rodinou narozeniny. Po rodinné oslavě šel se svou přítelkyní ■■■■■ a kamarády do baru ■■■■■ Na sobě měl civilní tričko, které dostal k narozeninám, nikoliv služební černou košili s nápisem „Security“. Chvilí poté, co tam dorazili, začala roztržka mezi hosty, začali na sebe pokřikovat a provokovat se. Obžalovaný se nechtěl do ničeho plést, šel ven z baru, před sebou strkal do schodů jednoho z hostů, kteří se chtěli prát. Nahoře potkal manželku majitele klubu ■■■■■ ta mu řekla, že jejího manžela někdo venku bije. Obžalovaný tam šel a viděl majitele ■■■■■ a proti němu ■■■■■ ■■■■■ měli spolu zjevně nějaký spor. Obžalovaný se proto postavil mezi ně, čelem k ■■■■■ Nikoho z nich se však nedotkl, snažil se je slovně uklidnit. Zničehonic k němu přistoupila nějaká dívka, později se dozvěděl, že se jednalo o přítelkyni ■■■■■ ■■■■■ která mu dala facku, a proto ji od sebe odstrčil. Nikoho jiného se však nedotkl, ■■■■■ se v tom okamžiku již s někým přetahoval před barem ■■■■■ Celkem se zde pralo asi třicet lidí, členové ochranky ■■■■■ a ■■■■■ se je od sebe snažili odtrhnout. Obžalovaný odtud odešel, nechtěl se do

ničeho připlést. Skutečnost, že ho [] označil za toho, kdo ho měl zbít, přičítá obžalovaný tomu, že se s [] znají ze školy, proto ho [] označil. Obžalovaný však nikomu nic neudělal a z místa odešel do baru [].

Obžalovaný [] uvedl ke skutku, k němuž došlo dne 4. 1. 2015, že onoho rána zavírali klub okolo páté hodiny ranní. Postup je vždy takový, že nejprve obejdou hosty a požádají je, aby dopili a začali odcházet. Při druhém obcházení jsou hosti vyzváni naléhavěji, aby se začali zvedat k odchodu. Naprostá většina hostů uposlechne a dobrovolně odejde, v klubu už nehraje muzika a je rozsvíceno. Obž. [] se však od počátku choval velmi agresivně, už při prvním upozornění, že se bude zavírat, začal vyvolávat konflikt s tím, že nikam nepůjde, dokud nedopije. Na to ho [] vyzval, aby tedy dopil, že zatím obejde ostatní hosty. To už na svoji adresu slyšel od [] vulgární nadávky a výhrůžky, že si to s ním vyřídí. Když obešel ostatní hosty, vrátil se asi po 10-15 min. ke stolu, kde seděl [] s manželkou a dalšími hosty a opět ho vyzval k odchodu s tím, že za nedopité pivo mu vrátí peníze. [] se však prudce postavil a začal se s ním přit, proto ho obž. [] chytil za hlavu, chtěl ho předklonit a vyvést z baru ven tak, aby se [] ani nikomu jinému nic nestalo. Jenže [] se mu vysmekl a hodil po něm barovou židli, před níž včas uhnul. Židle se rozbila o zeď, kterou poškodila. V ten okamžik zakročil [] a společně [] zpacifikovali a vyvedli ven před klub. [] se poté vrátil dolů do klubu pro jeho bundu a pro ostatní ze skupiny, která seděla u stolu s ním. [] hlídal [] venku a snažil se mu zamezit v návratu zpět do klubu, o což se [] několikrát pokusil, při tom ho neustále urážel, a ten mu proto dal facku hřbetem dlaně. [] spadl na zem a zůstal sedět na chodníku, nic se mu nestalo, byl opilý. Když se vrátil [] s bundou, [] vstal a nečekaně ho udeřil pěstí. Tomu se začali [] s [] bránit a povalili [] na zem, kde ho opět přemlouvali, aby se s nimi přestal prát a šel v klidu domů. Pak [] postavili na nohy, v zápětí přijela policie, kterou zavolala pí. []

Ke skutku, k němuž mělo dojít dne 21. 9. 2014, [] jako svědek uvedl, že si konflikt již vybavuje jen matně. Pamatuje si, že tam jeden z hostů udeřil jiného hosta pěstí do hlavy, a proto incident začala řešit ochranka a vyvádět hosty ven. [] ten den v baru byl, ale nebyl ve službě, neměl stejnokroj ochranky a ochrance jen pomáhal odtrhnout od sebe peroucí se hosty. [] neviděl, že by [] někoho udeřil nebo jinak fyzicky napadl.

Obžalovaný [] uvedl ke skutku, k němuž došlo dne 4. 1. 2015, že do baru přišel okolo půl druhé v noci, neboť do půlnoci byl v práci, živí se jako řidič trolejbusu. V baru byl pouze s manželkou, další hosty, kteří seděli u stejného stolu, neznal. Vypil asi 2 – 3 piva, avšak vzhledem k tomu, že téměř nepije, byl rychle přio opilý, ale odmítl, že by byl hodně opilý a nevěděl, co dělá. Asi 20 min poté, co manželka přinesla malé a velké pivo, k nim přišel [] a vyzval je, ať pití nechají nedopité a odejdou. Obžalovaný odmítl, že by ho [] nejprve slušně vyzval, aby dopili a bar opustili. [] se chtěl piva alespoň napít, nicméně během dvou minut byl [] zpět. Vypukla mezi nimi hádka a [] chytil [] za hlavu a za krk. [] se mu vysmekl a v obraně proti němu hodil na zem židli, nechtěl jí však nikomu ublížit. Chtěl si vzít bundu, manželku a odejít z baru pryč i přes nedopité pití, nicméně [] ho pěstí srazil na zem a vzal ho tzv. do kravaty. Poté ho [] s [] vyvedli ven, byl zmatený, nevěděl, kde má věci, a proto se chtěl vrátit do baru zpět pro bundu a pro manželku. V tom mu však bylo zabráněno, dostal znovu ránu do obličeje, upadl na zem, kde do něj kopali a byli ho pěstmi.

Než přijela policie, kterou zavolala jeho manželka, oba obžalovaní jemu i jeho ženě sprostě nadávali. Obžalovaný odmítl, že by jiné hosty v baru vyzýval, aby zde zůstali i po zavírací době, neboť nikoho z nich neznal. V důsledku napadení ze strany obžalovaných měl naražená žebra, pohmožděnou krční páteř, na obličeji měl odřenin y a monokl, proto zůstal doma v pracovní neschopnosti po dobu jednoho týdne.

Svědky ně [] [] uvedla ke skutku, k němuž došlo dne 4. 1. 2015, že v baru [] byla se svou kamarádkou asi od deseti hodin, okolo půl druhé se šla najíst a pak se tam vrátila s manželem, který do baru dorazil po večerní směně. Když byla vyhlášena poslední objednávka, přinesla pivo pro sebe a pro manžela. Asi deset minut na to k nim přišel [] a vyzval je, ať z baru odejdou. Na to manžel odpověděl, že si teď přinesli pivo a že než obejde zbylých 20 – 30 hostů, napijí se a půjdou. [] byl však během chvilky zpět a znovu je nevybíravě vyzval, aby vypadli, že pivo se vylije. Na to se manžel s [] začali dohadovat, [] ho chytil za hlavu, ale manžel se mu vysmekl a v obraně po něm hodil barovou židli. Ani svědkyně ani její manžel si nevšimli, že by se židle rozbila, neboť obsluha ji zvedla a postavila zpět pod stůl. Pokud by věděli, že je rozbitá, došli by škodu uhradit. To už se do konfliktu zapojil i [] společně chytili manžela za ramena a za nohy a vyvedli ho ven na ulici. Svědkyně vzala své a manželovy věci a šla za nimi ven. Z této části večera si pamatuje jen tolik, že manžel ležel na zemi a [] mu stál botou na hlavě. Pak ho nechal být a svědkyně zavolala na policii, neboť manžel měl poranění na hlavě a v obličeji. Manžel již na jejich nadávky nereagoval, a proto začali nadávat svědkyni a naplivali jí do obličeje. Svědkyně se bála další eskalace konfliktu, a proto znovu zavolala na policii, zda by mohla uspišit svůj příjezd. Do příjezdu policie již k další potyčce nedošlo.

K témuž incidentu vypovídal svědek [] [] který uvedl, že byl přítomen vyvedení nějakého muže z baru ochrankou. Muž byl na ulici ochrankou zpacifikován, ochranka pak plivla do tváře nějaké paní, která bránila napadeného muže. Totožnost zúčastněných osob svědek nezná a vzhledem k úrazu hlavy, který svědek později utrpěl, si nevybavuje ani jejich tváře. K odchodu z baru byli vyzváni členem ochranky v klidu, ke konfliktu mezi nimi nedošlo.

Svěd ek [] [] k témuž skutku vypověděl, že pracuje jako provozní manažer klubu [] a onoho večera byl v baru přítomen a incident pozoroval z administrativního salónku. DJ v baru standardně upozorňuje hosty na možnost poslední objednávky 15 min před koncem zavírací doby. Při obcházení hostů členem ochranky [] došlo k roztržce mezi ním a jedním hostem. Svědek si vybavuje zejména odhození židle tímto hostem, židle poškozená nebyla nebo jen minimálně, uražená zeď byla opravena za minimální náklady. Svědek neviděl žádné rány mezi účastníky incidentu, nicméně nějaká pacifikace hosta pravděpodobně proběhla, protože byl vyveden ven z baru členy ochranky [] a [] Co se stalo venku, svědek neviděl, přišel tam, když muž ležel na zemi a byla u něj žena. Muž i žena byli vulgární vůči ochrance, vzápětí přijela na místo policie.

Svěd ek [] [] dále uvedl, že v baru pracoval u vstupu, kde vybíral vstupné. Onoho dne bylo okolo páté hodiny, bar zavíral, bylo už hodinu po zavírací době, která byla do čtyř hodin. Svědek sešel dolů do baru a čekal, až odejdou všichni hosté. Přitom viděl, jak došlo ke konfliktu mezi ochrankou a hostem, který po nich hodil barovou židli. [] s [] ho vyvedli ven, víc svědek neviděl.

Svědék [] [] uvedl k témuž incidentu, že pro společnost [] [] která provozuje bar [] provádí údržbářské práce a opravy. Na základě předložené fotodokumentace uvedl, že u poškozené židle opravil sedák a vystěrkoval a vybělil zeď v baru. Za tyto práce pak vystavil celkovou fakturu 7.000,- Kč. Bližší podrobnosti si však nevybavuje, neboť různých oprav se v baru provádí velké množství.

Svědék [] [] ke skutku, k němuž mělo dojít dne 21. 9. 2014, uvedl, že do baru [] přišel za svou přítelkyní [] [] a jejími spolužáky. Když se otočil od baru, viděl, že jednoho z jejích spolužáků [] tam nějaký muž mlátí. Zareagoval tak, že od něj chtěl tohoto muže odtrhnout, ale ochranka ho vyvedla ven z klubu. Přítelkyně přišla nebo byla vyvedena ven za ním, kde se začali dohadovat s ochrankou a s provozním, že měli vyvést muže, který napadl jejich kamaráda a ne je. Přítelkyně dala provoznímu facku a ten jí to oplatil, tím začala rvačka. Ochranka odtáhla svědka mimo kamery před bar [] a tam jej mlátila a kopala do něj. Na pomoc mu přišel [] [] kterého začali mlátit také. Když svědek ležel na zemi, dostal úder pěstí do obličeje a kop do břicha od [] Viděl také, že [] dal facku i jeho přítelkyni [] to ho rozčílilo. Muži z ochranky tu byli asi 3 – 4, mezi nimi i [] se kterým se svědek znal již z dřívější doby. Všichni měli na sobě tmavé mikiny a bundy, nebylo k rozeznání, zda je [] ten večer v klubu pracovně či nikoliv. Když se svědkovi podařilo ukrýt v baru [] přivolal policii a dal se odvézt do nemocnice. Po celém napadení měl jen bolavý krk a bouli na hlavě, omezen v obvyklém způsobu života nebyl.

Svědčyně [] [] k témuž skutku uvedla, že v baru [] stála se svými spolužáky a s přítelem [] u baru. Když se otočila, uviděla, že jejího spolužáka [] mlátí nějaký holohlavý potetovaný muž. [] mu chtěl pomoci, ale ochranka baru ho vyvedla ven. Svědkyně šla proto za nimi a rozčilovala se, že vyvádějí někoho, kdo tam nic neprovedl a nechají kluky se tam prát. To řekla i provoznímu [] který byl venku před barem. [] jí na to odpověděl, ať se do toho neplete a oslovil jí jako „čubku“. To ji rozčílilo, a proto dala [] facku, ten jí facku vrátil. [] ji chtěl bránit a [] odstrčit, to už ho však chytili asi tři muži a začali ho mlátit, zda mezi nimi byl i [] si již svědkyně nevzpomíná. [] dal facku i jí. Pak se jim podařilo utéct do baru [] a zavolat policii. Viděli ještě, jak [] mlátil jejího spolužáka [] [] Když přijela policie, [] už na místě nebyl.

Svědék [] [] k tomu vypověděl, že byl opilý a incident si příliš nepamatuje. Pohádal se u baru s nějakou dívkou a následně se popral s jejím přítelem. Pak ho ochranka vyvedla ven, kde už byla policie a sanitky, stál tam [] [] a [] který měl něco se rtem. Na [] si žádného zranění nevšiml.

Svědék [] [] ke skutku uvedl, že je provozním a jediným společníkem baru [] kam onen večer přišel jako vždy na kontrolu. Avšak již před vchodem do baru zjistil, že uvnitř došlo k nějakému konfliktu, protože ostraha vyváděla nějaké lidi ven. Byla tam slečna [] která sprostě nadávala a začala nadávat i svědkovi, posléze mu dala facku, a proto ji svědek od sebe odstrčil. To vyvolalo reakci jejího přítele [] který svědka napadl a začal ho bít a vyhrožovat mu. [] ten den v baru byl, ale neměl službu, slavil narozeniny. Nicméně poté, co se strhl konflikt, v němž se navzájem napadala řada hostů, pomáhal [] tyto lidi od sebe odtrhnout. Stejně tak i [] a [] od svědka. Svědek odmítl, že by [] někoho napadl, pouze se snažil hosty

od sebe odtrhnout. Před příjezdem policie [REDAKCE] z místa odešel, neboť měl narozeniny a nechtěl být s incidentem spojovaný. V baru s ním jako s členem ochranky nebyly žádné problémy, je to nekonfliktní, klidný člověk.

Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že přišel onen večer do baru [REDAKCE] okolo jedné hodiny po půlnoci spolu se svými kamarády [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] omylem vylil pivo nějaké slečně do výstřihu, na což zareagoval agresivně její přítel v červeném tričku a pustil se do [REDAKCE]. K tomu se přidala ochranka, která vyvedla [REDAKCE] ven na ulici. [REDAKCE] šel s [REDAKCE] za nimi a vyřvával na ně, proto ho chytili a táhli před bar [REDAKCE] kde ho začal bít muž v červeném tričku. Svědek se ho z [REDAKCE] snažil strhnout, dostal však ránu pěstí a upadl. Na zemi pak dostal ještě další rány pěstí a pravděpodobně do něj také někdo kopal, neví však, kdo to byl. [REDAKCE] mu později řekl, že to byl [REDAKCE] svědek sám však [REDAKCE] neznal. Svědek si není jistý ani tím, zda byl [REDAKCE] mezi těmi, kdo táhli [REDAKCE] po zemi, má za to, že i [REDAKCE] měl černé tričko s nápisem „Security“. Svědek v důsledku rvačky utrpěl poranění obličeje, měl tržnou ránu na rtu, monokl a několik dalších tržných ran v obličeji. Z místa jej odvezla záchranná služba.

Ze znaleckých posudků MUDr. Františka Vorla, CSc. vyhotovených za účelem posouzení zdravotního stavu obž. [REDAKCE] [REDAKCE] a poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] po projednávaných konfliktech vyplynuly následující skutečnosti.

Obž. [REDAKCE] utrpěl krevní výron na rozhraní temenní a týlní krajiny velikosti 7x5 cm, krevní výron na čele vpravo s oděrkami v podobě obtisku podrážky boty, krevní výron horního víčka pravého oka uprostřed velikosti asi 1x1 cm, krevní výron dolního víčka pravého oka prakticky v celém rozsahu, otok obou víček pravého oka, oděrku nad středem pravého obočí velikosti asi 1 x 1 cm, oděrku zevní části pravého obočí a pod ním velikosti asi 2 x 2 cm, oděrku pod zevním koutkem oka ve vzdálenosti asi 1 cm velikosti 3 x 2 cm, drobnou oděrku ve vzdálenosti 1 cm pod ní o průměru asi 0,5 cm, mírné zhmoždění pravého čelistního kloubu, podvrtnutí krční páteře, zhmoždění stěny hrudní vlevo bez objektivního nálezu a plošnou oděrku na krku vpředu vpravo. Uvedená poranění lze ze soudně lékařského hlediska považovat za poranění lehká, s obvyklou dobou léčení kolem 2 - 3 týdnů, kdy po tuto dobu mívá poškozený znesnadněn obvyklý způsob života zejména bolestí šíje, omezením pohybů hlavou a nutností dodržovat klidový režim. K mechanismu, který způsobil vznik jednotlivých poranění, bylo znalcem blíže uvedeno, že podvrtnutí krční páteře bylo způsobeno násilným pohybem hlavou, ostatní poranění lze vysvětlit zejména úderem pěstí, šlápnutím nohy na hlavu položenou na tvrdém podkladu či uchopením za krk.

Co se týče poranění [REDAKCE] [REDAKCE] bylo znalcem konstatováno, že u poškozeného nebyl shledán žádný objektivní nález svědčící o utrpěném poranění. Dle subjektivních potíží popisovaných poškozeným by tyto svědčily o podvrtnutí krční páteře a zhmoždění pravého lokte, avšak objektivní příznaky takových poranění jako např. omezení hybnosti hlavy nebo otok lokte zcela chyběly. Ze soudně lékařského hlediska nejde o poruchu zdraví. Kromě prvotního ošetření a přechodného znehybnění krku límcem a lokte elastickým obinadlem na 2-3 dny, si poranění nevyžádalo žádné léčení ani pracovní neschopnost.

Listinné materiály jsou v projednávaném případě zastoupeny ohledně poranění obž. [REDAKCE] ambulantní zprávou Nemocnice České Budějovice, a.s., ze dne 4. 1. 2015; lékařskou zprávou MUDr. Martana ze dne 4. 1. 2015; odborným vyjádřením MUDr. Vorla ze dne 21. 5. 2015; znaleckým posudkem MUDr. Vorla v oboru zdravotnictví – odvětví soudní lékařství ze dne 3. 7. 2015; dále úředními záznamy Policie ČR z období 4. 1. – 12. 11. 2015; žádostí Policie ČR ke zveřejnění výzvy v tisku ze dne 30. 10. 2015; fotodokumentací na č.l. 143-146 spisu sp. zn. 5 T 239/2015; připojením se k trestnímu řízení zdravotní pojišťovnou MVČR ze dne 9. 6. 2015; položkovým rozpočtem na opravu poškození baru [REDAKCE] 13. 1. 2015; protokolem o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací, 1 ks CD na č.l. 163-177 spisu č. 5 T 239/2015; úředním záznamem Policie ČR o šetření v baru [REDAKCE] ze dne 24. 10. 2015 ohledně způsobené škody; fotodokumentací rozbité židle z baru [REDAKCE] ohledně poranění [REDAKCE] znaleckým posudkem MUDr. Vorla v oboru zdravotnictví – odvětví soudní lékařství ze dne 11. 5. 2015; lékařskými zprávami [REDAKCE] ze dne 29. 9. 2014 a [REDAKCE] ze dne 21. 9. 2014; dále protokolem o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací, vyhodnocení kamerového záznamu a 1 ks CD na č.l. 73 – 78 spisu sp. zn. 5 T 181/2015; usnesením Okresního soudu České Budějovice ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. 5T 74/2013; usnesením Okresního soudu České Budějovice ze dne 30. 8. 2013, sp. zn. 5T 100/2013; rozsudkem Okresního soudu České Budějovice z 3. 9. 2014, sp. zn. 5T 24/2014; rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích z 9. 2. 2015, sp. zn. 5T 130/2014; rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích z 9. 12. 2015; zprávou PMS o průběhu dohledu na ods. [REDAKCE] [REDAKCE] ve věci 5 T 130/2014; opisem z evidence Rejstříku trestů ohledně obž. [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE]

Ke skutku, k němuž došlo dne 4. 1. 2015 (obžaloba sp. zn. ZT 520/2015):

Po provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k přesvědčení, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí.

Každý z obžalovaných prezentuje svoji verzi události. Dokazování v této věci bylo do jisté míry zjednodušeno tím, že soudem posuzované jednání je téměř v plném rozsahu zachyceno na videozáznamu, který je v dobré kvalitě, nemá však zachycenu hlasovou stopu.

Podle verze založené na výpovědi obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] to byl obžalovaný [REDAKCE] kdo se začal chovat agresivně, nereagoval na opakované slovní výzvy [REDAKCE] a [REDAKCE] k opuštění baru, [REDAKCE] vulgárně nadával a poté, co ho chtěl [REDAKCE] z baru vyvést ven, po něm hodil těžkou židli, která se rozbila o zeď. Na to zareagoval [REDAKCE] který dostal strach z jeho jednání a ve snaze pomoci [REDAKCE] dal [REDAKCE] ránu do obličeje, aby ho poté zaklekli na zemi, spacifikovali a vyvedli před bar. Venku [REDAKCE] opět říkali, aby šel v klidu domů, nicméně ten na ně opět zaútočil, a proto ho strhli na zem a domlouvali mu, aby šel domů. Z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] a jeho manželky [REDAKCE] [REDAKCE] naopak vyplývá, že [REDAKCE] je již na počátku konfliktu hrubě vyzval, aby z baru odešli. Když [REDAKCE] namítal, že se chce ještě napít piva, které mu krátce předtím manželka přinesla, konflikt eskaloval agresivní reakcí [REDAKCE] který ho chytil za hlavu a snažil se ho strhnout na zem. V sebeobraně po něm [REDAKCE] hodil barovou židli, to už se však do konfliktu zapojil i [REDAKCE] který ho udeřil pěstí a strhl na zem. Následně

ho oba obžalovaní chytili za ramena a za nohy a vyvedli ven z baru na ulici. Když se chtěl ■■■■■ vrátit zpět pro své věci a pro manželku, zabránili mu v tom tím, že ho strhli na zem, kde mu dali několik ran a kopanců doprovázených vulgárními nadávkami vůči němu i manželce. Trestněprávní relevance těchto verzí závisí na vyhodnocení obsahu a věrohodnosti dostupných důkazů.

Soud má za to, že celý konflikt počal tím, že obž. ■■■■■ nerespektoval výzvu, aby opustil bar ■■■■■. Jeho jednání skutečně budí dojem zbytečné provokace. Na tuto situaci reagoval obž. ■■■■■ zcela nepatřičně, a když proti němu ■■■■■ po vyhrocení komunikace vstal ze židle, aniž by ovšem jakkoliv zaútočil, prudce ho uchopil za krk a snažil se jej strhnout na zem. ■■■■■ se však z jeho držení dostal a hodil po něm židli. Pokud se jedná o hození židle ■■■■■ je zřejmé, že se jedná o výtržnické jednání, nikoliv však o brutální agresi, jak je tento akt interpretován ■■■■■ a ■■■■■. Soud může porovnávat s intenzitou násilí při konfliktech v jiných trestních věcech, které se odehrávají v tomto či jiných nočních barech. Rozhodně se nejedná o něco, co by svou intenzitou vybočovalo z výtržností, ke kterým zde pravidelně dochází. Nelze přehlédnout ani to, že hozená židle nikoho nezasáhla. Poté byl obžalovanými násilně vyveden ven, kde došlo k druhé fázi konfliktu. I jednání všech tří obžalovaných před barem ■■■■■ považuje soud za právně neakceptovatelné. ■■■■■ se snažil vrátit do baru, aniž by k tomu použil jakoukoliv formu násilí. Na to byl ■■■■■ třikrát odstrčen, poslední odstrčení přitom bylo dosti silné a hraničící s úderem. Poté mu ■■■■■ dal úder fackou a posléze silný úder pěstí, v jehož důsledku upadl na zem a otřeseně zůstal sedět. ■■■■■ tak ■■■■■ udeřil, aniž by tento v danou chvíli vůči němu jakkoliv zaútočil nebo se k tomu chystal. V tomto případě vůbec nelze hovořit o nutné obraně, neboť se jednoznačně najednalo o obranu, nýbrž o přímý a v tu chvíli zcela zbytečný a bezdůvodný útok. ■■■■■ neomlouvá ani to, že mu ■■■■■ údajně měl říci nějakou urážku, neboť slovní urážka nikoho neopravňuje druhého fyzicky napadnout. Výtržnického jednání se následně dopustil i ■■■■■ který, aniž by předchozí útok trval, přišel zpět ke dveřím baru a pěstí udeřil ■■■■■. Ani v tomto případě se nemohlo jednat o akt sebeobrany, nýbrž o mstu za předchozí atak. ■■■■■ jej poté strhnul na zem a zde jej, již bez odporu ležícího, minimálně jednou silně udeřil pěstí a stoupl mu na hlavu. Ani zde se tedy nemohlo jednat o nutnou obranu. Přestože ■■■■■ jednal v reakci na předchozí atak ■■■■■ v násilném jednání bylo pokračováno i poté, co jeho útok skončil. Údery na zemi byly právně zcela neakceptovatelné a vybočovaly z mezí nutné obrany, tak jak je zakotvena v trestním zákoníku, stejně jako zmiňované šlápnutí na hlavu. Jeho jednání v této fázi lze z hlediska trestního práva zahrnout pod tzv. extenzivní exces z nutné obrany. Tomu nasvědčuje i jeho další jednání, zejména opakované verbální kontakty a házení sněhu v době kdy již ■■■■■ bezvládně ležel či seděl na zemi.

Jak je zřejmé i z vyjádření obžalovaných ■■■■■ a ■■■■■ je jim známo, že jako tzv. vyhazovači nemají žádná oprávnění nad rámec běžných občanů. Soud je srozuměn s tím, že jejich postavení není jednoduché a každou věc obdobného charakteru vždy pečlivě individuálně posuzuje i z hlediska celkové situace a zejména nezbytné nutnosti užít v daném konkrétním případě určitou míru násilí. Z této skutečnosti rezultoval také např. zprošťující výrok mimo jiné i vůči obž. ■■■■■ ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 5T 24/2014. Soud je v dané věci přesvědčen, že obž. ■■■■■ na počátku konfliktu rozhodně nejednal natolik útočně a agresivně, aby s ním obž. ■■■■■ musel vstoupit do přímé a výrazné fyzické konfrontace. Jeho jednání, které celý konflikt vyvolalo, považuje soud, stejně jako jeho následné chování před barem, za zcela neadekvátní. Sám jmenovaný

obžalovaný uvádí, že je kvalifikovaný, certifikovaný pracovník v oblasti tělesné ochrany. Byl to on, kdo si výdělečnou činnost tohoto charakteru vybral, z její podstaty je zřejmé, že musí vstupovat do problematických situací, je povinen jednat profesionálně, racionálně, nenechat se unášet emocemi. Již z toho důvodu nelze připustit jeho argumentaci spočívající v tom, že obž. [REDAKCE] před barem udeřil, protože vůči němu pronesl nějakou urážku. Ostatně jak vyplývá z dokazování, i on v průběhu konfliktu užíval urážlivé výrazy a nadávky.

Jednání obžalovaných vůči obž. [REDAKCE] bylo vedeno natolik intenzivně, že mu způsobilo zranění, které je kvalifikováno jako ublížení na zdraví. Dalším aspektem, který celkově dotváří charakter výtržnického jednání zejména ze strany obž. [REDAKCE] je to, že plival po svědkyni [REDAKCE] což potvrzuje nejenom ona sama, nýbrž i zcela nezúčastněný svědek [REDAKCE]. Ten u hlavního líčení již nedokázal specifikovat, který z obžalovaných tak činil, potvrdil však, že k takovému jednání ze strany jednoho z členů ochranky došlo. I tyto skutečnosti dotváří celkový charakter výtržnického jednání ze strany obž. [REDAKCE] a [REDAKCE] spočívající v násilném jednání doprovázeném hrubým a nevhodným chováním, které vyjadřuje jejich neuctivý postoj k zásadám řádného společenského soužití. Takové jednání se rozhodně se neslučuje s jimi opakovaně deklarovanou profesionalitou.

Pokud se jedná o užitou právní kvalifikaci, je třeba konstatovat následující rozhodné skutečnosti:

Dle ust. § 146 odst. 1 tr. zákoníku se ublížení na zdraví dopustí ten, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví. Ublížením na zdraví se přitom dle ust. § 122 odst. 1 tr. zákoníku rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařského ošetření.

Co se týče poranění způsobených obž. [REDAKCE] v důsledku jeho napadení obž. [REDAKCE] a [REDAKCE] uvěřil soud výpovědi obž. [REDAKCE] kterou v této části považuje za věrohodnou, a která je navíc podpořena celou řadou dalších důkazů, a to nejen výpovědi svědkyně [REDAKCE] ale též kamerovými záznamy celého incidentu, fotografiemi obž. [REDAKCE] po útoku, lékařskými zprávami a znaleckým posudkem MUDr. Vorla.

Znalec MUDr. Vorel uvedl, že soudnělékařská kvalifikace je dána podvrtnutím krční páteře. K násilnému pohybu hlavou, který vedl k podvrtnutí páteře, došlo nejspíše při úderu do krajiny pravého oka. Za daných okolností k němu mohlo dojít i při uchopení za krk, popřípadě při nárazu hlavou do strukturovaného pevného předmětu. Z kamerových záznamů jednoznačně vyplývá, že obž. [REDAKCE] se k fyzickému kontaktu s obž. [REDAKCE] uchýlil jako první, když se jej v baru pokusil strhnout na zem poté, co obž. [REDAKCE] vstal od stolu. Po odhození židle obž. [REDAKCE] proti obž. [REDAKCE] vstoupil do konfliktu též obž. [REDAKCE] který udeřil obž. [REDAKCE] pěstí do obličeje a strhl jej na zem. Zde si oba obžalovaní na obž. [REDAKCE] klekli a poté jej vyvedli ven z baru. Z kamerových záznamů o pokračování incidentu před vchodem do baru je zřejmé, že obž. [REDAKCE] dostal od obžalovaného [REDAKCE] silný úder pěstí do obličeje. Útok obžalovaného [REDAKCE] není na kamerovém záznamu v plném rozsahu zachycen, nicméně jak z něj, tak i z výpovědi obž. [REDAKCE] a lékařských zpráv vyplývá, že i on zasadil [REDAKCE] několik úderů a stoupl mu na hlavu. Je tedy zřejmé, že ataky obou dvou obžalovaných byly způsobilé způsobit poranění krční páteře obžalovaného [REDAKCE]. Jakýkoliv takový samostatný

silný úder by s velmi vysokou pravděpodobností takové poranění způsobil. Lze předpokládat, že poranění tohoto charakteru způsobil již první takový úder a následné údery rozsah újmy ještě rozšířily. K tomuto závěru vede soud i to, že oba obžalovaní jsou nadstandardně fyzicky disponovaní a zabývají se dlouhodobě bojovými sporty. S ohledem na vše výše uvedené nemá soud důvod pochybovat o tom, že popsaná poranění byla obž. ■■■■■ způsobena úmyslným společným jednáním obž. ■■■■■ a ■■■■■ tedy ve spolupachatelství dle ust. § 23 tr. zákoníku. Popsané narušení zdravotního stavu znesnadnilo obžalovanému ■■■■■ nikoli jen na krátkou dobu, obvyklý způsob života a vyžadovalo lékařského ošetření. Soud tedy činí právní závěr, že mu obžalovaní ■■■■■ a ■■■■■ způsobili ublížení na zdraví, které je kvalifikačním znakem skutkové podstaty zakotvené v § 146 odst. 1 tr. zákoníku.

Dle ust. § 358 odst. 1 tr. zákoníku se výtržnictví dopustí ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí.

Obecně lze říci, že přečin výtržnictví patří mezi trestné činy hrubě narušující občanské soužití. Shora citované ust. § 358 odst. 1 tr. zákoníku chrání klidné soužití občanů proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Jde tedy o ochranu veřejného statku jako skupinového zájmu, a nikoliv o postih jednání, která směřují proti individuálním zájmům, které jsou dotčeny jen sekundárně. Jednání, které naplňuje zákonný znak „výtržnost“ tedy musí být takové povahy, že se dotýká širšího okruhu občanů potud, že sice bezprostředně směřuje proti jednotlivci, avšak vzhledem ke způsobu provedení a dalším okolnostem, se širšího okruhu osob dotýká, například tím, že ohrožuje i tyto osoby, ruší jejich klid, vyvolává v nich obavy apod.

Výtržností je jednání, které závažným způsobem narušuje veřejný klid a pořádek a je pro ně typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám mezilidského soužití. Jde zpravidla o násilný nebo slovní projev takového charakteru, že hrubě uráží, vzbuzuje obavy o bezpečnost zdraví, majetku nebo výrazně snižuje vážnost většího počtu osob současně přítomných. Napadením je pak třeba rozumět jakýkoliv fyzický útok proti tělesné bezpečnosti osoby.

Soud konstatuje, že na celé jednání obžalovaných nahlíží komplexně a jejich chování, které začalo verbálními útoky a vyústilo v opakované vzájemné fyzické napadení i následné vulgární urážky, případně i plivání na třetí osoby, považuje za výtržnické chování, se všemi formálními znaky předmětné skutkové podstaty. Takové jednání totiž závažně narušilo veřejný klid a pořádek a nesporně bylo projevem záporného vztahu pachatelů ke společnosti jako celku i k hodnotám, na nichž je založeno uspořádání společenské pospolitosti.

Ustanovení § 358 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pak přísněji postihuje ty pachatele, kteří se uvedeného přečinu dopustili opětovně. K naplnění zákonného znaku spočívajícího v tom, že pachatel spáchal čin „opětovně“, postačí jakýkoliv případ opakování téhož trestného činu tímž pachatelem, přičemž není významné, zda se jednalo jen o nedokonaný trestný čin. Nevyžaduje se, aby pachatel byl za takový čin již dříve pravomocně odsouzen či potrestán, a není významné, zda ohledně takového odsouzení již platí fikce, že se na

pachatele hledí, jako by odsouzen nebyl (k tomu srov. R 58/2011). Tato podmínka je naplněna u obž. ■■■■■ s ohledem na usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích, č.j. 5 T 74/2013-80 ze dne 28.6. 2013, jímž bylo schváleno narovnání, když byl stíhán pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, jakož i usnesení téhož soudu ze dne 30.8.2013, č.j. 5 T 100/2013 – 130, jímž bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání obžalovaného, mimo jiné stíhaného pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

Pokud se jedná o subjektivní stránku posuzovaného jednání, má soud za to, že jednání všech tří obžalovaných bylo vedeno úmyslem přímým, jak jej má na mysli § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaní chtěli svým jednáním spočívajícím ve vzájemném slovním a fyzickém napadání na veřejnosti narušit veřejný klid a pořádek. Obž. ■■■■■ a ■■■■■ navíc svým jednáním způsobili obž. ■■■■■ ublížení na zdraví, a to způsobem útoku, který byl veden minimálně úmyslem nepřímým, neboť obžalovaní museli být, i s ohledem na jejich povolání a své výše popsané fyzické dispozice, srozuměni s tím, že údery do hlavy mohou obž. ■■■■■ způsobit závažná poranění.

Na základě shora uvedeného bylo tudíž jednání všech tří obžalovaných po právní stránce kvalifikováno jako přečin výtržnictví, kterého se obžalovaní dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném. U obž. ■■■■■ a ■■■■■ dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, u obž. ■■■■■ dle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Jednání obž. ■■■■■ a ■■■■■ bylo navíc právně kvalifikováno též jako přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, který obžalovaní spáchali společným úmyslným jednáním tedy ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku.

Pro úplnost lze k právní kvalifikaci uvést, že jednání obžalovaného ■■■■■ nebylo kvalifikováno jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, když v průběhu řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaný poškozením cizí věci způsobil na cizím majetku škodu přesahující hranici škody nikoliv nepatrné, tak jak ji definuje ustanovení § 138 trestního zákoníku. V této části odkazuje soud na rozbor vztahující se k výši škody uplatněné společností ■■■■■ spol. s r.o.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů jednotlivými pachateli z hlediska významu chráněných zájmů, které byly dotčeny, ke způsobu provedení a okolnostem, za nichž byly činy spáchány. Dále zvážil i osobní poměry každého z pachatelů.

K osobě obž. ■■■■■ bylo zjištěno, že byl dosud jedenkrát soudně trestán, a to v roce 2000. Toto odsouzení bylo zahlazeno osvědčením a soud k němu při ukládání trestu nebude přihlížet, a to i s ohledem na dobu cca 15 let, během níž obž. ■■■■■ nebyl soudně trestán a lze říci, že vedl řádný život. Rovněž tak od nyní souzeného incidentu proti němu nebylo zahájeno jiné trestní stíhání. Obžalovanému naopak přitěžuje absence jakékoliv lítosti nad způsobeným ublížením obž. ■■■■■ i popírání nepřiměřenosti zásahu, a to i přesto, že téměř celý jeho průběh byl zdokumentován kamerovým záznamem, který svědčí o naprosto zjevném excesu z profesionálního a zákonného chování, kterého by se měl obžalovaný za všech okolností zdržet. Obž. ■■■■■ byl ohrožen trestem odnětí svobody na šest měsíců až 3 roky. Při stanovení trestu měl soud na paměti ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku, z něž vyplývá, že za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za

podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život. Po zohlednění všech výše uvedených skutečností soud uložil obžalovanému trest téměř na samé spodní hranici trestní sazby, a to úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu dvaceti měsíců, během které bude soud zkoumat, zda se obžalovaný napraví i bez nařízení trestu odnětí svobody. Trest přitom může být nařízen, pokud obžalovaný ve zkušební době nepovede řádný život.

K osobě obž. [REDAKCE] bylo zjištěno, že má v rejstříku trestů celkem tři záznamy. Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.8.2013, č.j. 5 T 100/2013 – 130 bylo podle § 307 odst. 1 tr. řádu ve spojení s § 223a trestního řádu podmíněně zastaveno trestní stíhání jmenovaného obžalovaného. Ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 5 T 74/2013 bylo dne 28. 6. 2013 schváleno narovnání mezi obžalovaným a poškozeným Petrem Švehlou. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 2. 2015, sp. zn. 5 T 130/2014, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 12. 2015, sp. zn. 3 To 573/2015, byl obžalovaný odsouzen pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, a to k podmíněnému trestu odnětí svobody s dohledem.

Za této situace byl trest ukládán jako trest souhrnný, když obžalovaný je odsuzován za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Odsuzujícím rozsudkem soudu prvního stupně za jiný trestný čin se rozumí prvý odsuzující rozsudek o jiném trestném činu bez ohledu na to, zda případně v řádném nebo mimořádném opravném řízení byl tento rozsudek zrušen, pokud i po tomto opravném řízení věc skončila pravomocným odsouzením pachatele. Postupem dle ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku tak byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 12. 2015, č.j. 3To 573/2015-277. Zrušen byl i výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 2. 2015, č.j. 5T 130/2014-241, neboť byl-li dřívější trest, ve vztahu k němuž se ukládá souhrnný trest, uložen rozsudkem odvolacího soudu po zrušení výroku o trestu v rozsudku soudu prvního stupně, je třeba při ukládání souhrnného trestu zrušit oba tyto dřívější rozsudky ve výrocích o trestu (k tomu srov. R 48/2010). Obž. [REDAKCE] byl ohrožen trestem odnětí svobody na dva roky až osm let, když trest současně nesměl být mírnější než dříve uložený trest. Soud tak z podstaty věci musel uvažovat o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Obžalovaný se opakovaně dopustil útoků vůči třetím osobám, zejména účastníkům akcí, na nichž vykonával funkci ochranky. Byť jeho jednání bylo vždy reakcí na určité nevhodné chování třetích osob, jeho reakce a navazující násilné chování byly zcela neadekvátní. Z tohoto důvodu rozhodl soud v předcházejícím trestním řízení o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Takové rozhodnutí však neakceptoval Krajský soud v Českých Budějovicích, který rozsudek nalézacího soudu zrušil ve výroku o trestu a obžalovanému uložil toliko podmíněný trest, když dospěl k závěru, že za takové situace bude obžalovaný moci hradit poškozeným způsobenou škodu, když za daného stavu věci je nejvýznamnějším zájmem odškodnění poškozených. Toto stanovisko krajského soudu respektoval okresní soud i při ukládání souhrnného trestu v této věci. V daných souvislostech je nutno pozitivně hodnotit, že dle zprávy PMS a výpisu z evidence Rejstříku trestů vede obžalovaný od posledního odsouzení řádný život, není aktuálně trestně stíhán, plní uložený probační dohled, hradí způsobenou škodu, má stále zaměstnání a jako pořádková služba již nepracuje. I obžalovanému [REDAKCE] na druhou stranu přitěžuje

absence jakékoliv lítosti nad způsobeným ublížením obž. [REDAKCE] i popírání nepřiměřenosti zásahu, a to i přesto, že téměř celý jeho průběh byl zdokumentován kamerovým záznamem, který svědčí o naprosto zjevném excesu z profesionálního a zákonného chování. Po zohlednění všech výše uvedených skutečností soud uložil obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, který však ještě podmíněně odložil na zkušební dobu pěti let za současného vyslovení dohledu, během které bude soud zkoumat, zda se obžalovaný napraví i bez nařízení trestu odnětí svobody. Trest přitom může být nařízen, pokud obžalovaný ve zkušební době nepovede řádný život.

K osobě obž. [REDAKCE] bylo zjištěno, že byl dosud čtyřikrát soudně trestán, a to v r. 1995, 1997, 2001 a 2005, přičemž pro všechna odsouzení se obžalovaný osvědčil a hledí se na něj, jako by nebyl dosouzen. S ohledem na dobu cca 10 let, během níž obž. [REDAKCE] nebyl soudně trestán lze říci, že vede řádný život, má stálé zaměstnání, stará se o rodinu. Rovněž tak od nyní souzeného incidentu proti němu nebylo zahájeno jiné trestní stíhání. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody až na dvě léta. I při stanovení trestu u tohoto obžalovaného měl soud na paměti ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku. Po zohlednění všech výše uvedených skutečností soud uložil obžalovanému trest na samé spodní hranici trestní sazby, a to trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu osmnácti měsíců, během které bude soud zkoumat, zda se obžalovaný napraví i bez nařízení trestu odnětí svobody.

Co se týče výroku o náhradě škody vůči Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky, tento vychází z ustanovení § 43 odst. 3 trestního řádu. V rámci adhezního řízení včas a řádně uplatnila nárok na náhradu škody poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že v příčinné souvislosti s trestnou činností obž. [REDAKCE] a [REDAKCE] popsanou ve výrokové části rozsudku, byla poškozené pojišťovně způsobena škoda spočívající v nákladech za léčení. S ohledem na tuto skutečnost bylo obžalovaným podle § 228 odst. 1 trestního řádu uloženo, aby na náhradě škody rukou společnou a nerozdílnou zaplatili Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky částku ve výši 1.931 Kč, což je částka, která odpovídá nákladům za léčení [REDAKCE] [REDAKCE]

Nárok na náhradu škody ve výši 5.835 Kč dále řádně uplatnila společnost [REDAKCE] spol. s r.o., a to vůči obž. [REDAKCE] Po provedeném dokazování však soud dospěl k závěru, že poškozená společnost neunesla důkazní břemeno ohledně uplatněného nároku, neboť z předložené faktury ze dne 13. 1. 2015, z výpovědi svědka [REDAKCE] ani svědka [REDAKCE] nevyplývá, že by šlo o škodu způsobenou právě obž. [REDAKCE] Sám svědek [REDAKCE] provozní baru [REDAKCE] při svém výslechu uvedl, že škoda na zařízení odhozením židle obž. [REDAKCE] nevznikla a pokud ano, tak minimální. Z výslechu svědka [REDAKCE] vyplynulo, že podobné opravy jsou v baru velice časté. Jmenovaný svědek přišel potah na sedák a tento přišrouboval k spodní části židle. Z výše uvedeného je jasné, že taková oprava rozhodně nemohla ve finančním vyjádření přesahovat částku 5.000 Kč. Další část účtované částky byla za opravu zdi. Druhou položkou uvedenou ve faktuře tak bylo stěrkování a nátěr zdi. K tomu je třeba poznamenat, že policejní orgánem bylo v baru provedeno ohledání, v jehož rámci bylo konstatováno, že nebyly zjištěny žádné viditelné plochy, které by byly opraveny. I kdyby však poškození židle došlo, nebylo prokázáno, že tak učinila právě židle hozená obžalovaným [REDAKCE] neboť v předmětném baru dochází k poškození různých částí vnitřního vybavení velmi často a poškození tak mohlo být způsobeno jiným způsobem. Soud tak nepovažuje uplatněný nárok za prokázaný, a proto

dle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal poškozenou společnost se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Ke skutku, k němuž mělo dojít dne 21. 9. 2014 (obžaloba sp. zn. ZT 352/2015):

Po provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k přesvědčení, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí.

V dané věci proti sobě stály dvě verze skutkového stavu. Podle verze založené na výpovědi obž. [REDAKCE] byl tento v baru přítomen jako host a nebyl ten večer ve službě jako ochranka baru. Když v baru mezi hosty vypukla rvačka, [REDAKCE] vyvedl ven osobu, která se snažila prát. Dále se do konfliktu uvnitř baru nezapojil, venku viděl majitele [REDAKCE] jak se pře s [REDAKCE]. Postavil se proto mezi ně, žádného z nich se však nedotkl. Poté, co k němu přistoupila [REDAKCE] přítelkyně [REDAKCE] a dala mu facku, ji od sebe odstrčil. Jiného fyzického kontaktu se vůči nim nedopustil a z místa odešel do jiného klubu. Dle verze podané svědkem [REDAKCE] a svědkyní [REDAKCE] měl být [REDAKCE] odvečen ochrankou baru před bar [REDAKCE] kde do něj 3 – 4 členové ochranky kopali a bili ho, všichni na sobě měli tmavé mikiny a bundy. Dle tvrzení svědka [REDAKCE] byl [REDAKCE] mezi nimi, svědkyně [REDAKCE] uvedla, že si již nevzpomíná, zda mezi těmito útočníky byl také obžalovaný. Sdělila, že obžalovaný jí dal facku, dříve ho však neznala, o koho se mělo jednat, jí řekl až později po incidentu svědek [REDAKCE]. Když přijela policie, obžalovaný již na místě nebyl.

Za této situace soud vycházel z dalších provedených důkazů, a to zejména z výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] jakož i z lékařské zprávy a znaleckého posudku MUDr. Vorla. Část incidentu, a to zejména ta, jež se odehrála uvnitř baru, byla zachycena na kamerových záznamech, které dosvědčují, že obž. [REDAKCE] do baru přišel a poté, co se mezi hosty strhla rvačka, z něho odešel. Uvnitř baru obžalovaný zasáhl způsobem, který mu nelze vytýkat, neboť se snažil držet osobu, která se hodlala prát a tuto pak vyvedl ven z baru, a to pouze úchopem. K žádnému excesu ze strany obžalovaného jako by byl úder či kop, nedošlo. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že uvnitř baru se sám popral s neznámým mužem. Svědek byl opilý, příliš si toho nepamatuje, nicméně ven na ulici se dostal, až když byl konflikt ukončen, a proto jej nemůže popsat. Sdělil, že obžalovaného [REDAKCE] zřejmě nikdy neviděl. Svědek [REDAKCE] uvedl, že se zastal [REDAKCE] v baru a dostal od někoho úder pěstí. Na ulici ho pak mlátil muž v červeném tričku a další osoby, zřejmě i někdo z ochranky. Nemůže však s jistotou říci, že by jej napadl obžalovaný. Svědek [REDAKCE] uvedl, že neviděl obžalovaného, že by na místě někoho udeřil. Obžalovaný se pouze snažil od svědka odtrhnout [REDAKCE] s [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že obž. [REDAKCE] venku neviděl.

Proti obž. [REDAKCE] vypovídají svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Na jejich výpověď musel však soud nahlížet velmi obezřetně, neboť to byla právě [REDAKCE] která svým fyzickým atakem vůči [REDAKCE] vyvolala konflikt, který se odehrál venku. To ona se zde dopustila výtržnického jednání stejně tak, jako [REDAKCE] který následně dal [REDAKCE] pěstí. Navíc oba ve svých výpovědích uvádějí nepravdivé skutečnosti, což je prokazatelné porovnáním jejich výpovědí s kamerovým záznamem. [REDAKCE] uvádí, že jí [REDAKCE] úder

vrátil, ten ji přitom jen odstrčil poté, co od ní sám dostal facku. [REDAKCE] dále uvedla, že [REDAKCE] na místě nikoho neuhodil, což také není pravdou. Obdobně [REDAKCE] tvrdil, že [REDAKCE] nenapadl, ač je zřejmé, že mu na začátku dal úder pěstí, který je na kamerovém záznamu jasně zachycen. Zároveň je třeba poukázat na to, že pokud by byl [REDAKCE] obětí tak brutálního útoku, jaký popisuje spolu se svědkyní [REDAKCE] jistě by to [REDAKCE] následky na jeho těle. Znalcem však bylo konstatováno, že u poškozeného nebyl shledán žádný objektivní nález svědčící o utrpeném poranění. Zdravotní potíže byly svědkem popsány pouze subjektivně, objektivní příznaky popisovaných poranění zcela chyběly.

Z kamerových záznamů dále vyplývá, že na místo konfliktu nacházející se před sousedním barem [REDAKCE] tj. mimo kamerový záznam, se při potyčce probíhající na ulici vydala kromě obž. [REDAKCE] také řada jiných osob včetně několika vyhazovačů. Svědkovi [REDAKCE] dal poté, co [REDAKCE] udeřil [REDAKCE] pěstí jiný člen ochranky, dle kamerového záznamu se zřejmě jednalo o [REDAKCE]. Ze záznamu je patrné, že klouby na ruce si po návratu do záběru kamer významně prohlížel a procvičoval také [REDAKCE] [REDAKCE] který za tento skutek nebyl obžalován, stejně jako [REDAKCE] [REDAKCE] za úder pěstí na svědka [REDAKCE]. Soud na tyto skutečnosti poukazuje pouze pro ilustraci toho, že do konfliktu zasáhlo velké množství osob a situace zjevně byla dost nepřehledná. Soud do jisté míry sdílí výhrady obž. [REDAKCE] poukazující na to, že v tomto případě bylo vyšetřování vedeno dosti jednostranně, když je zřejmé, že v dané věci mělo být minimálně pro výtržnictví stíháno více osob, a to jak ze strany návštěvníků klubu, tak i ochranky baru [REDAKCE].

Ohledně dané věci tedy soud dospěl k závěru, že se jednalo o vzájemnou rvačku velkého množství osob, téměř všechny osoby, které do ní vstoupily, tak učinily aktivně a záměrně. Nelze vyloučit, že určitým způsobem se mohl zapojit i obž. [REDAKCE] v tuto chvíli však již nelze jednoznačně objasnit, zda se tak vůbec stalo a pokud ano, do jaké míry tak učinil a zda naplnil skutkovou podstatu přečinu výtržnictví či ublížení na zdraví.

Ze všeho výše uvedeného je zřejmé, že ani po rozsáhlém a pečlivém dokazování nelze učinit jednoznačný a nepochybný závěr o vině obžalovaného. Soud může vyslovit závěr o vině toliko za situace, kdy je vina obžalovaného prokázána bez jakýchkoliv pochybností. Jak je však z výše uvedeného zřejmé, v tomto případě tomu tak není, když ohledně průběhu skutkového děje vznikají pochybnosti dosti významné. Za výše popsané důkazní situace, s přihlédnutím k tomu, že ve věci nelze již provést žádný další důkaz, který by významným způsobem přispěl k objasnění věci, musel soud postupovat podle základní zásady trestního práva, tedy zásady „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“ a z jednání, které bylo obžalovanému kladeno za vinu obžalobou sp. zn. ZT 352/2015, ho podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostit, když nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byla poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj, odkázána se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Tento výrok vychází ze znění výše uvedeného ustanovení, které stanoví, že jestliže soud obžalovaného obžaloby zprostí, odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Okresní soud v Českých Budějovicích
dne 6. 2. 2017

JUDr. Milan Kučera, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Beníšková

